

Refleksion til mellemjulen

Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.« De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem. Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem. (Lukasevangeliet kapitel 2, vers 15-20)

Refleksion

Det er ekkodage, disse dage mellem juleaften og nytår – mellemjulen. Der er et ekko af klokker, der kimer, engle, der lovpriser Gud – og et ekko af det lille barn, der græder i krybben, og viser os Guds milde ansigt – så overraskende og så fuld af fred til os.

Når man læser juleevangeliets fortsættelse om hyrderne, der går hen til barnet i stalden, efter englene har fortalt dem om det på marken, er der noget, der falder i øjnene: Det er hyrderne, der kommer og fortæller til de forsamlede i stalden, hvad der er sket. Og alle, der hørte det, undrede sig over det, står der!

Det er, som om det har taget lidt tid for det hele at synke ind, også for Josef og Maria. At det lille barn virkelig var Guds søn, verdens frelser, som englen havde fortalt Maria for ni måneder siden.

Det fortæller os, at Jesus kom til verden omgivet af undrende, ja, tvivlende mennesker som os. Men at han kom, ikke desto mindre. Fordi således elskede Gud verden...

Den unge Maria bliver et eksempel for os i mellemjulen. For selv om hun gennem hele forløbet finder det hele mærkeligt og forundrende, åbner hun sit hjerte for at tage imod ordene, der lyder til hende gennem det lille barn og hyrdernes fortælling, om Guds nåde og kærlighed. Og så gemmer hun ordene i sit hjerte og grunder over dem.

Måske er det dét, dette års ekstra rolige jul kan give plads til: At grunde over de ord, der er gemt i vores hjerter. Om barnet i krybben – om fred og fryd – om Gud, der bøjer sig ganske langt ned for at møde os i denne mærkværdige verden.

Bøn

Himmelske Far,
englesangen er forstummet,
men i stilheden synger det stadig i os
som en genlyd af den sang,
der lød over Betlehems marker.
Lad aldrig den tone forstumme,
lad den klinge med i vore julesalmer,
og lad glæden nå ud til hele verden,
til alle, der sørger og savner,
til alle, der har opgivet at længes og tro.
Lad os finde trøst og frimodighed ved at høre,
hvad du har givet os i din elskede søn.
Gør glæden stor og håndgribelig for os alle,
så vi ser dit under,
fyldes af din fredag
og selv synger med på den lovsang,
som lyder fra evighed til evighed.
Amen.

(skrevet af Holger Lissner)

Fortsat glædelig jul!
- sognepræst Cæcilie Jessen